

INFORMACIJA

TARPTAUTINĖ JONO KAZLAUSKO KONFERENCIJA

Vilniaus universiteto Baltų filologijos katedra 2000 m. lapkričio 3 dieną surengė tarptautinę konferenciją „Jono Kazlausko diena: istorinės gramatikos dalykai“. Tai jau ketvirtoji Jono Kazlausko atminimui skirta konferencija, šįkart jubiliejinė – žymiajam baltistui būtų sukakę 70 metų. Ta proga Albertas Rosinas parengė Kazlausko raštų du tomus, pirmasis tomas pasirodė prieš konferenciją.

Konferencijoje perskaityta dvylika pranešimų. Penki iš jų tiesiogiai susiję su Jubilatu: Jonas Palionis (Vilnius) apžvelgė Kazlausko gimtinės apylinkių vietovardžius XVII a. metrikuose, Rosinas (Vilnius) įvertino Kazlausko nuopelnus istorinei morfologijai, Aleksas Girdenis (Vilnius) – fonologijai, Rickas Derksenas (Leidenas) – akcentologijai, o Stevenas Youngas (Baltimore) Kazlausko idėją apie du žemaičių tarmių prozodinius posistemius (vienam būdingas žodžio, o kitam – skiemens kirtis) pritaikė latvių kalbai. Jubilato mintis būtų plėtojęs ir Jurijus Stepanovas (Maskva), į konferenciją negalėjęs atvykti.

Kiti pranešėjai gvildeno baltų kalbų prozodijos, fonologijos, morfologijos ir kitokias problemas. Olegas Poliakovas (Vilnius) savo pranešimą skyrė Fortunatovo–de Saussure'o dėsnių reinterpretacijos aspektams, Žaneta Markevičienė (Vilnius) dalijosi pastebėjimais apie vakarų aukštaičių kauniškių vokalizmą, Karis Liukkonenas (Helsinkis) aptarė kai kurias daiktavardinės kilmės veiksmožodžio formas, Lidija Leikuma (Ryga) – latvių aukštaičių tarmių veiksmožodžio formų panaudojimą latgaliečių rašomojoje kalboje. Axelis Holvoetas (Vilnius) sutelkė dėmesį į predikaginių linksnių vartojimo istoriją baltų kalbose, o Anatolijus Nepokupnas (Kijevas) – į baltų kalbų liepos pavadinimo abiejų giminių formas. Tolėliau nuo konferencijos tema-

tikos buvo Ainos Blinkenos (Ryga) pranešimas – kalbėta apie poezijos vertimą, skatinantį realizuoti kalbos išgales ir kurti.

Išleistose konferencijos tezėse* rasime ir neatvykusių mokslininkų pranešimų santraukas: Džojos Edelman (Maskva) „Sintaksiniai ir leksiniai tabuizmo darybos modeliai (iranėnų ir baltų kalbų paralelės)“, Andros Kalnačos (Ryga) „Latvių kalbos daiktavardžio linksnių poliseminės ir sinoniminės sistemos raida“ ir Stepanovo „Jono Kazlausko atminimui: nauja recenzija senai, bet amžinai jaunai knygai“. Girdenio ir Markevičienės pranešimų tezės nepaskelbtos.

Bonifacas Stundžia

TRISDEŠIMT SEPTINTOJI ARTURO OZOLO DIENA

2001 metų kovo 16 dieną Latvijos universiteto Baltų kalbų katedra surengė tradicinę, jau 37-ąją, Arturo Ozolo dieną. Šį kartą ji buvo skirta 120-osioms Stērstu Andrejo „Latvių gramatikos“ metinėms paminėti. Konferencijos tema „Gramatikos teorijų radimasis ir raida“ („Gramatisko teorijų sąkotne un attīstība“) perskaityta aštuoniolika pranešimų. Pranešėjai atstovavo ne tik Rygos, bet ir Liepojos bei Ventspilio aukštosioms mokykloms, trečdalį pranešimų perskaitė svečiai iš Stokholmo, Sankt Peterburgo, Šiaulių ir Vilniaus.

Konferencijoje vyravo istorinė tematika. Du klasikinės filologijos pranešimai tarsi davė konferencijai pamušalą. Juos perskaitė Vita Paporinskā „Giminės kategorija senovės graikų po-

* Jono Kazlausko diena: istorinės gramatikos dalykai. Tarptautinės konferencijos programa ir tezės. Vilnius, 2000 m. lapkričio 3 d. Red. R. Vencutė, Vilniaus universiteto leidykla, 2000, 36 p. Konferenciją parėmė Lietuvos valstybinis mokslo ir studijų fondas ir Vilniaus universitetas.